

Във въстъпителния доклад "Преброяването на населението и жилищния фонд през 2001 г. - мост между две столетия", подготвен от Ив. Балев (НСИ), беше направен концентриран хронологичен преглед от първото до последното преброяване, проведени в Третата българска държава.

В доклада беше акцентирано върху:

- необходимостта от преброяванията;
- законодателната основа на преброяванията;
- организационните принципи, използвани при отделните преброявания;
- методологическите постановки на преброяванията (програми на преброяванията).

Специално внимание в доклада беше отделено на последното преброяване, проведено в Република България, което беше и първо преброяване през новото столетие. За първи път то не беше проведено в края на дадена календарна година, каквато е била съществуващата практика, а през период, който е препоръчителен за всички европейски страни. Разработената програма на шестнадесетото преброяване в България в много голяма степен е хармонизирана с тази на Евростат и на Статистическия отдел на ООН.

В доклада бяха посочени всички нови моменти както по отношение на организацията, така и на методологията. Изтъкната беше постановката в Закона за преброяването относно доброволния характер на отговорите на въпросите, свързани с етническата група, майчиния език и вероизповеданието на преброяваните лица - постановка, която е възприета от всички страни, включили в програмата на преброяването си тези признания.

Специално беше подчертана ролята на предприетите действия във връзка с информираността на населението за провеждане на най-голямото статистическо наблюдение. Както във всички страни, така и в България подготовката на населението за участие в преброяването е ключов фактор за неговия успех.

В заключение авторът на доклада обръща внимание на все по-нарастващата необходимост от хармонизация на методологията на преброяванията, което ще бъде в унисон с глобализацията като тенденция във всички области на социалния и икономическия живот.

Подчинена на основните цели, работата на конференцията протече в две работни секции, които обобщаваха тематичната насоченост на представените доклади. След всеки доклад авторите отговаряха на поставените от участниците въпроси, а дискусиите в края на всяко заседание обобщаваха значимостта на възникналите проблеми и пътищата за тяхното решаване.